VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh. Seite 158v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

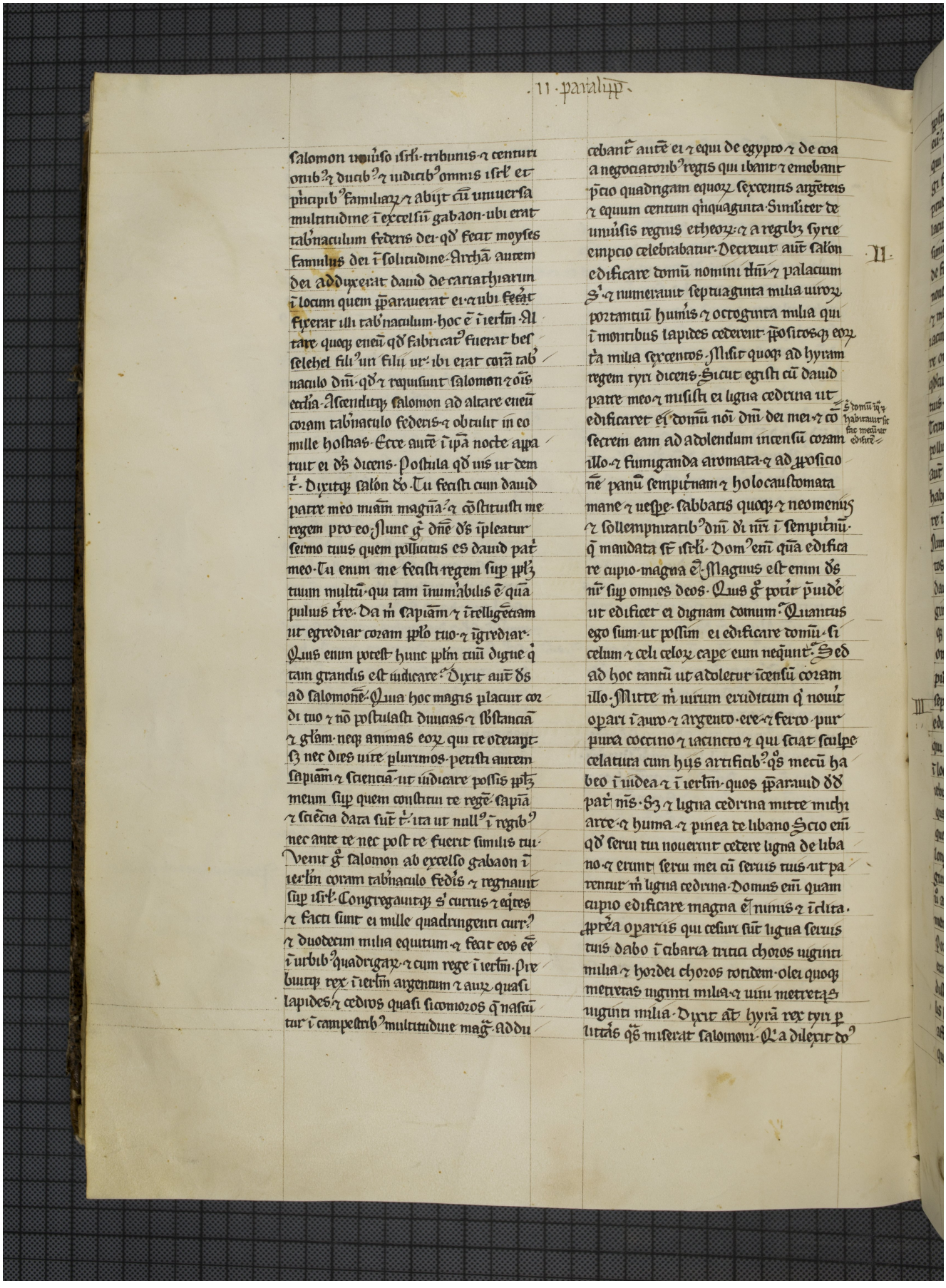

salomon uniuerso isrl̄i tribunis ⁊ centuri
onib⁹ ⁊ ducib⁹ ⁊ iudicib⁹ omnis isrl̄ et
p̄ncipib⁹ familiar⁹ ⁊ abijt cū uniuersa
multitudine ī excelsū gabaon ubi erat
tab̄naculum federis dei qd̄ fecit moyses
famulus dei ī solitudine. Archā autem
dei adduxerat dauid de cariathiarim
ī locum quem p̄parauerat ei ⁊ ubi fecerat
fixerat illi tab̄naculum hoc ē ī ierl̄m. Al
tare quoq; eneū qd̄ fabricat⁹ fuerat bes
selehel filiꝰ uri filii ur. ibi erat corā tab̄
naculo dn̄i qd̄ ⁊ requisiuit salomon ⁊ oīs
eccl̄ia. Ascenditq; salomon ad altare eneū
coram tab̄naculo federis ⁊ obtulit in eo
mille hostias. Ecce autē ī ipā nocte appa
ruit ei d̄s dicens. Postula qd̄ uis ut dem
t̄. Dixitq; salōn d̄o. Tu fecisti cum dauid
patre meo miam̄ magnā ⁊ cōstituisti me
regem pro eo. Nunc g̃ dn̄e d̄s ipleatur
sermo tuus quem pollicitus es dauid pat̄
meo. Tu enim me fecisti regem sup̄ p̄pl̄z
tuum multū qui tam īnumerabilis ē quā
puluis t̄re. Da m̄ sapiam̄ ⁊ ītelligētiam
ut egrediar coram p̄plo tuo ⁊ īgrediar.
Quis enim potest hunc p̄plm̄ tuū digne q̄
tam grandis est iudicare? Dixit aut̄ d̄s
ad salomonē. Quia hoc magis placuit cor
di tuo ⁊ nō postulasti diuicias ⁊ sb̄stanciā
⁊ gl̄am neq; animas eoꝝ qui te oderant.
sz nec dies uite plurimos petisti autem
sapiam̄ ⁊ sciencia ut iudicare possis p̄pl̄z
meum sup̄ quem constitui te regē. sapiā
⁊ sciēcia data sūt t̄. ita ut nullꝰ ī regib⁹
nec ante te nec post te fuerit similis tui.
Venit g̃ salomon ab excelso gabaon ī
ierl̄m coram tab̄naculo fedis ⁊ regnauit
sup̄ isrl̄. Congregauitq; s̄ currus ⁊ eq̄tes
⁊ facti sunt ei mille quadringenti curr⁹
⁊ duodecim milia equitum ⁊ fecit eos ēē
ī urbib⁹ quadrigar⁹ ⁊ cum rege ī ierl̄m. Pre
buitq; rex ī ierl̄m argentum ⁊ aur⁹ quasi
lapides ⁊ cedros quasi sicomoros q̄ nascū
tur ī campestrib⁹ multitudine mag̃. Addu
cebant̄ autē ei ⁊ equi de egypto ⁊ de coa
a negociatorib⁹ regis qui ibant ⁊ emebant
p̄cio quadrigam equoꝝ sexcentis argēteis
⁊ equum centum q̄nquaginta. Similiter de
uniuersis regnis etheoꝝ ⁊ a regibz syrie
empcio celebrabatur. Decreuit aut̄ salōn
edificare domū nomini dn̄i ⁊ palacium
s̄ ⁊ numerauit septuaginta milia uiroꝝ
portantiū humeris ⁊ octoginta milia qui
ī montibus lapides cederent. p̄positosq; eoꝝ
t̄a milia sexcentos. Misit quoq; ad hyram
regem tyri dicens. Sicut egisti cū dauid
patre meo ⁊ misisti ei ligna cedrina ut
edificaret ei domū nōi dn̄i dei mei ⁊ cō
secrem eam ad adolendum incensū coram
illo ⁊ fumiganda aromata ⁊ ad p̄posicio
nē panū sempit̄nam ⁊ holocaustomata
mane ⁊ uespe. sabbatis quoq; ⁊ neomenijs
⁊ sollempnitatib⁹ dn̄i d̄i nr̄i ī sempit̄nū.
q̄ mandata s̄t isrl̄i. Dom⁹ enī quā edifica
re cupio magna ē. Magnus est enim d̄s
nr̄ sup̄ omnes deos. Quis g̃ potit p̄uidē
ut edificet ei dignam domum? Quantus
ego sum ut possim ei edificare domū. si
celum ⁊ celi celoꝝ capere eum neq̄unt? Sed
ad hoc tantū ut adoletur īcensū coram
illo. Mitte m̄ uirum eruditum q̄ nouit
opari ī auro ⁊ argento. ere ⁊ ferro. pur
pura coccino ⁊ iacincto ⁊ qui sciat sculpe
celatura cum hijs artificib⁹ q̄s mecū ha
beo ī iudea ⁊ ī ierl̄m. quos p̄parauid d̄d
pat̄ m̄s. Sz ⁊ ligna cedrina mitte michi
arce ⁊ huma ⁊ pinea de libano. Scio enī
qd̄ serui tui nouerint cedere ligna de liba
no ⁊ erunt serui mei cū seruis tuis ut pa
rentur m̄ ligna cedrina. Domus enī quam
cupio edificare magna ē nimis ⁊ īclita.
p̄ptea opariis qui cesuri sūt ligna seruis
tuis dabo ī cibaria tritici choros uiginti
milia ⁊ hordei choros totidem. olei quoq;
metretas uiginti milia ⁊ uini metretas
uiginti milia. Dixit aūt hyrā rex tyri p̄
littās q̄s miserat salomoni. Q̄a dilexit do⁹

II

s̄ domū īq̄ ⁊ habitauit sic fac mecū ut edificē